

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΤΣΙΠΑ

**ΑΝΤΙΛΑΛΗΜΑ
ΑΡΜΑΘΙΑΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΗ**

ΜΑΡΟΥΣΙ
1985

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
κ. επιτροπής 49319
ημερ. επιτροπής 28/3/2003
ταχ. αριθμ. 398094953 τμ

ταχ. αριθμ. 1049

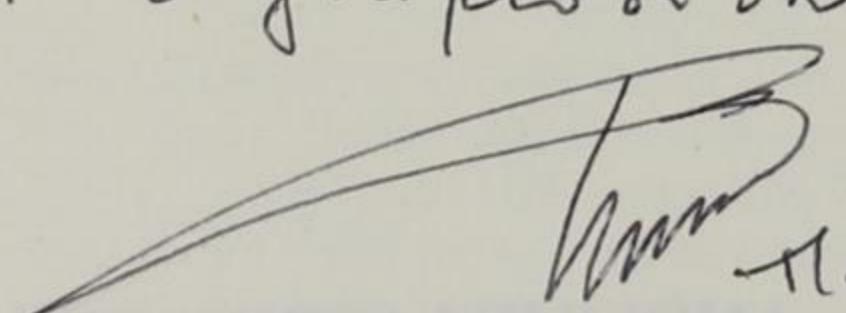
ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Σε δύοντας με βαθύτερους βαθμούς στις διδασκαλίες και πολέμι σπερματίνες μάρρες της φροντητικής μου ζωής και ειδικά στον πολέμι αγαπητό σε όλους τους Πηδασογαννίτες Γιάννη Λάζαρη και των Μαζιστικών Χαρδίλαρτο Παπαζήση.

Στοιχείων Συμβουλίου

Αχιλλέα Γ. Κοζιόν

Την παραπάνω Βιβλιοθήκην κοινωνίας
με εἰσηγραφηθεῖσαν ενιψιμέσης
ναι, εν γνωρισμόντων.

Νίκος Τσίγας
Προδιανίζεται
Στις 4 Μαρτίου
Τ. Ι. 1924

— Ηθικό χρέος έκφραση ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας εις όλους που διάβασαν το βιβλίο μου Αρμαθιά αναμνήσεων, έγραψαν και έκαναν θερμή και καλόπιστη κριτική σε εφημερίδες και περιοδικά.

— Προσφορά νέου υλικού από το ιστορικό και λαογραφικό πατρογονικό αρχείο.

— Αμυδρό φως στα λλοτινά εκείνα όμορφα χρόνια που πάνε να σδύσουν σήμερα στην εποχή του υλικού ευδαιμονισμού.

Το βιβλίο αυτό προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ όπως και όλα τα 1.000 αντίτυπα του βιβλίου «ΑΡΜΑΘΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ» προσεφέρθησαν ΔΩΡΕΑ. Αυτό είναι μια αξόφληση ενός ηθικού χρέους προς συγχωριανούς μου και φίλους, που γεννήθηκε μέσα μου από την εποχή που ήμουν ακόμα στη σαρμανίτσα που τότε κούναγε σιγοτραγουδώντας η καλή μου Γιαγιά και η στοργική Μάνα μου Ρίνα Ι. Τσίπα.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Το βιβλίο αυτό δγήκε καθάριο μέσα από τα κατάβαθα της καρδιάς μου:

Α) Για να τιμήσει και ευχαριστήσει δημόσια όλους εκείνους που είχαν την ευγενή καλοσύνη μετα το καλοδιάβασμα του βιβλίου μου «ΑΡΜΑΘΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ» να μου στείλουν συγκινητικές επιστολές και ζεστές, καλόκαρδες και καλόπιστες κριτικές που δημοσίευσαν σε διάφορες τοπικές εφημερίδες και περιοδικά, και είναι πάρα πολλές αυτές που δεν το πιστεύουν τα μάτια μου.

Β) Για να φέρει και πάλι κατά το δυνατόν καλύτερα τον κάθε ειδικά ηλικιωμένο συγχωριανό μου σε τέτοια ζηλευτή θέση και στιγμή που κάπως ξεκάθαρα να διέπει κάθε φορά μέσα στο σύθαμπο, το πατρογονικό σπίτι του και να θυμάται, να θυμάται τα παλιά του τότε γι' αυτόν Χρυσού Αιώνα και να στοχάζεται.

Γ) Για να παροτρύνει τις νέες επερχόμενες γενιές να διαβάζουν και να μαθαίνουν το λαογραφικό πλούτο, τη φυσιογνωμία της πατρογονικής εστίας, όλη την ιστορία του παλιού καιρού που τώρα τον έχει, εξωραΐσει η χρονική απόσταση που μας χωρίζει και

Δ) Για να σφουγγίσει μερικά αγνά δάκρυα από τα μάτια των καλών χωριανών και συμπατριωτών που άφησαν να τρέχουν όταν διάβαζαν και ρούφαγαν το περιεχόμενο της Αρμαθιάς Αναμνήσεων από την Πυρσόγιανη, αυτού του πνευματικού μου έργου που δγήκε πολύ αργά ύστερα από τόσα χρόνια σε μια ηλικία που κάπως και τα φτερά της φαντασίας μου έχουν διπλώσει και η μνήμη έχει χάσει τη ζωηράδα και τη λαμπρότητα.

Άλλα τι να γίνει κάλλιο αργά παρά ποτέ.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΤΙ ΕΓΡΑΨΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΥ «ΑΡΜΑΘΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ»

Η Χρυσάνθη Ζιτσαία, κορυφαία ποιήτρια, στις εφημερίδες Πανηπειρωτική & πρωινά νέα γράφει: «Η αποθέωση της θύμησης της νοσταλγίας και της αγάπης ενός νοσταλγού αγνού Ήπειρώτη θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι το βιβλίο αυτό που με της καρδιάς τη ζέστα ζωντανεύει τον παλμό μιας περασμένης εποχής, όχι βέβαια και τόσο παλιάς και πολύ μακρινής μα έλα που το λαχανιασμένο τρέξιμο του καιρού μας απομάκρυνε τόσο και μας αποξένωσε από τα γνωρίσματα του τόπου μας κι από τους Εφεστίους Θεούς μας που αποτελούν το λαϊκό μας πολιτισμό ώστε να φαντάζουν τώρα σαν Παραμύθι. Ένα συγκινητικό κι ευλαβικό προσκύνημα επιχειρεί ο συγγραφέας στην ιδιαίτερη πατρίδα του την Πυρσόγιαννη, εκεί στ' άγια πατρογονικά χώματα, να μαζέψει τ' ακριβά και αμάραντα στολίδια του τόπου. Εκεί μας παίρνει κι εμάς μαζί του να μας ξεναγήσει και μπροστά στα έκθαμβα μάτια μας ξετυλίγει γοητευτικές εικόνες τη μιά πίσω από την άλλη από την ΑΡΜΑΘΙΑ των αναμνήσεων που τις κρατούσε αξεθώριαστες μέσα του κι αλώβητες από το χρόνο. Έτσι, αναδύονται όλα όσα συνθέτει η ζωή πριν από λίγες δεκαετίες. Ήθη, έθιμα, δοξασίες, γιορτές πανηγύρια, γάμοι, ξενητιά, δημοτικά τραγούδια χαρές και καῦμοι, επαγγέλματα, ανέκδοτα χρονικά λυπητερά κι ευχάριστα, συγκεντρωμένα κι αποθησαυρισμένα αποτελούν το πολύτιμο υλικό του βιβλίου. Κι όλο αυτό το ακριβό υλικό που θέλησε να διασώσει από τον καταχωνιαστή το χρόνο, το σύνθεσε με τη δομική εκείνη τέχνη που κάτεχαν οι φημισμένοι συμπατριώτες του οι Πυρσογιαννίτες μάστοροι που «έχτισαν τον κόσμο», καθώς θρυλείται. Κι ας λέει στον πρόλογο με σεμνότητα ότι δεν είναι πρωτομάστορας του λόγου και της γραφής και πως η εργασία του είναι μια μικρή προσπάθεια.

Κι εμείς προσθέτουμε πως κι η εργασία του είναι αξιόλογη και η προσφορά πλούσια και σημαντική. Όχι μόνο για τη μικρή πατρίδα του το κεφαλοχώρι Πυρσόγιαννη ή γενικότερα για την Ήπειρο μας, αλλά και πιο πλατειά για την ελληνική πατρίδα, την παράδοση, τις ρίζες μας και το λαϊκό μας πολιτισμό. Το τι προσφέρουν τέτοιους είδους βιβλία περιττό να τονίσουμε. Σε μερικά χρόνια δεν θα υπάρχουν άνθρωποι που θα κρατούν σαν γκόλφι μια “αρμαθιά αναμνήσεων” να τους θερμάνουν την ψυχή και να αισθάνονται σαν “χρέος ιερό” όπως στη περίπτωση τούτη να τις αφηγηθούν να τις αποθησαυρίσουν και διασώσουν. Στις σελίδες του βιβλίου υπάρχουν χαρακτηριστικές φωτογραφίες με τοπικές φορεσίες,

πρόσωπα, τοπία και άλλα σχετικά με το περιεχόμενο που στολίζουν το βιβλίο και ζωντανεύουν τη γραφικότητα του κειμένου που το αποκαλεί “Αναβάπτισμα στην προγονική κολυμβύθρα” όπως και πραγματικά είναι...»

Η ίδια, στην προσωπική επιστολή που μου έστειλε μεταξύ των άλλων γράφει... «Ξεναγείτε τον αναγνώστη με το τραγούδι, την εικόνα, τη ζεστή ανάσα του λόγου σας. Νοερό κι ιερό προσκύνημα, στη γενέθλια γη, τ' άγια χώματα. Χτίσατε ένα πνευματικό Μνημείο του λαϊκού μας Ηπειρώτικου πολιτισμού που διασώζει πάρα πολλά να μένουν και στις επόμενες γενιές από εκείνα που εξαφανίζονται και χάνονται με το χρόνο και τον καινούργιο τρόπο ζωής... Είναι προσφορά στον τόπο μας».

Ο Βασίλης Κραψίτης, πολυγραφέστατος ιστορικός συγγραφέας μεταξύ των άλλων γράφει... «Κάτω λοιπόν από ένα τέτοιο κλίμα είναι φανερό με πόσο ενδιαφέρον και αγάπη έσκυψα στις σελίδες του βιβλίου σας. Άλλα και το είδος αυτών των εργασιών αγγίζει τα πνευματικά μου ενδιαφέροντα ως εσωτερική έκφραση και καταβολή. Κίνητρό τους ευγενικό και δημιουργικό είναι ο τόπος, το πρωταντίκρυσμα της ζωής η χυμώδης εφηβεία, τα πρώτα, από οποιαδήποτε αιτία, εσωτερικά σκιρτήματα, ο πόθος της ζωής με το πλάσιμο των ονείρων, η αγάπη του ανθρώπου, της φύσης κ.λπ. Ένας κόσμος έμψυχων και άψυχων που μας συντροφεύει στο χώρο των αναμνήσεων όταν σε άλλους τόπους δίδουμε τον αγώνα της δημιουργίας μας και της συμβολής στο κοινωνικό σύνολο και μας θερμαίνει στην ολοκλήρωση των ιδανικών μας. Από αυτό τον δρόμο με καθαρότητα αισθήματος και με συνείδηση κατορθώσατε να ανταμώσετε άξια την παράδοση με την ιστορία, ν' αναστήσετε ηθογραφικά και λαογραφικά περασμένες εποχές, να διεισδύσετε ψυχολογικά σε μορφές προγόνων, εκφράζοντες σε μερικές περιπτώσεις και πνεύμα τραγικό. Και είναι στο ενεργητικό σας αυτό το απλό ύφος που συγκρατάει τον καλό αναγνώστη και τον κάνει καλό δέκτη των λυτρωτικών μηνυμάτων σας. Δώσατε ένα έργο ευπρόσδεκτο που δίκαια παίρνει τη θέση του στην Ηπειρωτική δραμματολογία».

Ο Ιωάννης Μαυρομάτης, δημοσιογράφος και διαλεχτός Πυρσογιαννίτης.

Πέρα από όσα έγραψε στην εφημερίδα «Πρωινος λόγος» Ιωαννίνων στις 19.1.1984, σε προσωπική του επιστολή γράφει:

«Αγαπητέ μου κ. Τσίπα, λάτρη και υμνητή της γενέθλιας γης, τόσο από εμένα όσο και από όλους τους Πυρσογιαννίτες παροικίας Ηγουμενίτσας, παρακαλώ να δεχθείτε τα πιο θερμά και εγκάρδια συγχαρητήρια για την έκδοση του πολυτίμου βιβλίου σας “ΑΡΜΑΘΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΡΣΟΓΙΑΝΝΗ»» που διαβάζοντάς το μας έφερε χοντά στην πατρώα γη και μας ζωντάψεψε τις δικές μας παιδικές νοσταλγικές αναμνήσεις.

Ένας έκαστος από μας, σας ευχαριστούμε για την αφιέρωση του πολυτίμου αυτού ιστορικού και λαογραφικού πονήματος ΔΩΡΕΑΝ, εις εκδήλωση της αγάπης σας προς τους συμπατριώτες μας, επί σκοπώ και μόνο κάθε σπίτι Πυρσογιαννίτικο όπου και αν βρίσκεται σε όποια χώρα και πόλη της υδρογείου να στολίσει τη βιβλιοθήκη του, να διαβάζεται από